

Jan Kazimierzczak - ur. 16 maja 1910 r. we wsi Dzieńcioły Dalsze, powiat Sokołów Podlaski w rodzinie chłopskiej.

Ukończył Seminarium Nauczycielskie w Ursynowie i Uniwersytet Warszawski z tytułem magistra filozofii oraz studia podyplomowe z historii najnowszej.

Pracę zawodową rozpoczął w 1933r. w Warce. Założył tam drużynę harcerską oraz uczniowską orkiestrę skrzypcową, która występowała na uroczystościach szkolnych. Prowadził świetlicę miejską, urządzał przedstawienia oraz wycieczki szkolne do Warszawy, Krakowa i w wiele innych części kraju.

W latach 1935-1945 pracował jako nauczyciel w szkole w Wilanowie. Założył drużynę harcerską, organizował wycieczki, biwaki, obozy i ogniska harcerskie. Prowadził w szkole gromadę zuchów. Formy pracy z drużyną harcerską i zuchami prezentował na konferencjach rejonowych. Zorganizował i prowadził świetlicę Koła Byłych Wychowanków. Obok czytelnictwa świetlica osiągnęła wysoki poziom chóru i recytacji, o czym świadczyły występy w Polskim Radiu w programach dla wsi. W czerwcu urządzał tradycyjne „wianki” na Jeziorze Wilanowskim.

W 1937r. był współorganizatorem strajku nauczycieli w powiecie warszawskim. W czasie okupacji zorganizował komplety gimnazjalne tajnego nauczania i był ich kierownikiem. Uczęszczała na nie młodzież z Wilanowa i Sadyby.

Brał udział w powstaniu warszawskim w zgrupowaniu „Oaza”.

W latach 1941-1947 był przewodniczącym Rady Nadzorczej Spółdzielni Spożywców w Wilanowie, która pomagała osobom wysiedlonym z poznańskiego. Po wojnie został kierownikiem szkoły w Wilanowie. Tajne komplety przekształcił w Gimnazjum Samorządowe w Wilanowie. Zorganizował komitet odbudowy szkoły, którą Niemcy zamienili w gruzy. Z odbudową gmachu związał umiejętnie całą społeczność Wilanowa i Powsinka. Po trzech latach wspólnym wysiłkiem części nauczycieli i mieszkańców wzniesiono 12 izb lekcyjnych i salę gimnastyczną. Następnie gimnazjum przekształcił w jedenastoletnią szkołę ogólnokształcącą i pełnił funkcję jej dyrektora do 1970r. W związku z nowymi potrzebami rozbudował gmach szkolny zaspokajający potrzeby nowej placówki oświatowej. Na Tysiąclecie Państwa Polskiego założył wraz z nauczycielami, uczniami i rodzicami park przyszkolny, wielokrotnie uzyskujący I miejsce w kuratorskim konkursie na najładniejsze otoczenie szkoły. Zasadził wraz z uczniami kilka tysięcy drzew w Lesie Kabackim, u zbiegu Al. Sobieskiego i Al. Wilanowskiej, a także wzdłuż ul. Przyczółkowej. Liceum zostało uznane za szkołę o profilu humanistycznym z zachowaniem nauki języka łacińskiego. Nawiązał bliski kontakt z dyrekcją Muzeum w Wilanowie i uzyskał zgodę, aby Muzeum stało się gabinetem liceum do spraw kultury. Jednocześnie uczniowie XXXVIII Liceum Ogólnokształcącego kształceni byli jako przewodnicy po muzeum.

Jan Kazimierzczak prowadził teatr szkolny na bardzo wysokim poziomie. Wystawiona w jego reżyserii „Zemsta” A. Fredry zdobyła pierwsze miejsce w konkursie teatrów warszawskich szkół średnich. Założony przy szkole ogród doświadczalny o niezwykle bogatej roślinności był prezentowany przez WODKO nauczycielom biologii na licznych wycieczkach. Dzięki jego staraniom XXXVIII LO otrzymało imię Stanisława Kostki Potockiego, założyciela szkoły elementarnej w 1807 r. i ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Uroczyste nadanie imienia szkole odbyło się w 1972 r.

W latach 1952-1955 był prezesem Oddziału ZNP Dzielnicy Warszawa Wilanów, a od 1955 do 1957 r. - prezesem Okręgu Warszawskiego ZNP. W latach 1956- 1959 był członkiem Prezydium ZG ZNP, a od 1960 do 1968 r. brał udział w pracy Głównej Komisji Rewizyjnej ZNP. Od 1945 do 1984 r. bardzo aktywnie pracował w radach narodowych: Gminnej Radzie w Wilanowie, Powiatowej i Wojewódzkiej Radzie Narodowej. Po przyłączeniu Wilanowa do Warszawy był radnym Dzielnicowej i Stołecznej Rady Narodowej, a w okresie 1972 - 1984 pełnił funkcje zastępcy przewodniczącego DRN Mokotowa. W pracy radnego wykazywał się troską o wyposażenie szkół oraz o mieszkania dla nauczycieli.

Od 1958 do 1970 r. był członkiem Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli przy Ministrze Oświaty.

Po przejściu na emeryturę w 1970 r. został wybrany na stanowisko urzędującego Zastępcy Prezesa, a po

dwu latach Prezesa Wojewódzkiego Warszawskiego ZSL. Dużo uwagi, obok spraw związanych z produkcją rolno-ogrodniczą poświęcał oświacie i kulturze w gminach. Szkoły wiejskie zaopatrywał w książki uzyskane w Ludowej Spółdzielni Wydawniczej. Otaczał opieką gminne świetlice. Najlepsze zespoły ludowe zapraszał na święta ludowe. Był posłem siódmej kadencji Sejmu w latach 1976-1980.

Jest członkiem Oddziałowej Komisji Historycznej ZNP Warszawa Mokotów, Ursynów, Wilanów, popularyzuje sylwetki zasłużonych nauczycieli i działaczy ZNP.

Jan Kazimierczak jest autorem wielu publikacji, m.in. napisał:

- Monografię wsi pt. „Kępa Zawadowska, wieś Olendrów w granicach Warszawy”, 1952
- „Dzieje oświaty na terenie Mokotowa” w: „Dzieje oświaty Mokotowa”, PWN 1972
- „Strajk nauczycielski w 1937r. w Warszawie i byłym powiecie warszawskim”

Z okazji 200-lecia Komisji Edukacji Narodowej wygłaszał referaty dla młodych nauczycieli Mokotowa.

Z okazji nadania imienia Szkole Podstawowej w Powsinie napisał historię tej szkoły od 1810 - do 1945r.

Jego artykuły były zamieszczane w prasie: w „Życiu Warszawy” 1953-1956, „Kobiecie i Życiu”, gdzie otrzymał drugą nagrodę w konkursie pt. „Wychowawcza rola szkoły w okresie dojrzewania młodzieży”. Umieszczał również artykuły w „Głosie Nauczycielskim” w latach 1953-1956. Jest autorem hymnu szkoły w Warce, śpiewanego do dzisiaj, a także licznych haseł w „Encyklopedii Warszawy”.

Wyróżniony dyplomem Kuratorium Oświaty i Rady Funduszu Postępu Pedagogicznego za osiągnięcia w twórczej pracy pedagogicznej w zakresie aktywności społecznej uczniów oraz pracy w środowisku szkoły.

Odnaczone:

- Orderem Sztandaru Pracy II klasy
- Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski
- Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski
- Złotym Krzyżem Zasługi
- Honorowym Tytułem „Zasłużony Nauczyciel PRL”
- Medalem Komisji Edukacji Narodowej
- Warszawskim Krzyżem Powstańczym
- Złotą Odznaką ZNP
- Odznaką TON
- Złotą Odznaką „Za zasługi dla Warszawy”
- Medalem pamiątkowym „Za zasługi dla Mokotowa”
- Odznaką „Zasłużony Działacz Kultury”
- Medalem „Za szczególne zasługi dla rozwoju oświaty w m.st. Warszawie”
- Medalem „Zasłużony dla Ruchu Ludowego”
- Odznaką „Za zasługi dla m. st. Warszawy”
- wyróżniony nagrodą Rady m.st. Warszawy (2005r.)